

Termin i miejsce

Termin:

sobota, Sierpień 20, 2022 - 14:00

Miejscowość:

Toruń

Numer budynku:

13

Kod pocztowy:

87-100

Przedrostek adresu:

ul

Nazwa ulicy/alei/placu:

Wały gen. Sikorskiego

Kategoria wydarzenia:

Inne

Opis wydarzenia:

Wojciech Fangor urodził się w Warszawie w 1922. W czasie wojny studiował prywatnie u Tadeusza Pruszkowskiego i Felicjana Szczęsnego Kowarskiego. W 1946 ukończył Akademię Sztuk Pięknych w Warszawie, z którą współpracował w latach 1953–1961 jako docent. W 1961 opuścił socjalistyczną Polskę, by powrócić do kraju po 38 latach i brać czynny udział w życiu artystycznym ojczyzny. Mieszkał w Wiedniu, Francji, Berlinie Zachodnim, Anglii i Stanach Zjednoczonych. Jego prace znajdują się w muzeach, galeriach i kolekcjach prywatnych na całym świecie. W latach 1949–2015 zrealizował przeszło pięćdziesiąt wystaw indywidualnych, głównie w USA i Europie. Jako jedyny Polak miał indywidualną wystawę w Solomon Guggenheim Museum w Nowym Jorku w 1970, prezentującą 37 płócien prekursorskich dla zachodnich opartowskich poszukiwań – obrazy te stały się swoistymi symbolami tego nurtu. Otrzymał wiele nagród, między innymi II nagrodę na 2. Ogólnopolskiej Wystawie Plastyki w Warszawie (1951) oraz Nagrodę im. Jana Cybisa za rok 2014 – najstarsze i najbardziej prestiżowe wyróżnienie w dziedzinie sztuk plastycznych w Polsce. Był odznaczony Złotym Medalem „Zasłużony Kulturze Gloria Artis” – polskim medalem nadawanym przez Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz Krzyżem Komandorskim z Gwiazdą Orderu Odrodzenia Polski – przyznawanym przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. W 2015 został doktorem honoris causa Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Zmarł w Warszawie w 2015. KUCIE KOS Wojciech Fangor był jednym z najbardziej odkrywczych malarzy drugiej połowy XX wieku. Zadebiutował tuż po II wojnie światowej i przez cały okres swojej twórczości często zmieniał styl – malował zarówno figuratywnie, jak i abstrakcyjnie. W latach 50. namalował kanoniczne obrazy w konwencji realizmu socjalistycznego, jak Postaci z 1950, który do dziś jest jednym z najbardziej znanych obrazów w sztuce polskiej XX wieku czy Matka Koreanka – obraz antywojenny z 1951, który przyniósł mu popularność i pozycję w świecie sztuki. W 1954 powstało także największe powierzchniowo dzieło Fangora pt. Kucie kos, które dopiero w 2013 zaprezentowano publicznie po latach zapomnienia. Praca, przedstawiająca trzech mężczyzn wykuwających na kowadło ostrze kosy, powstała na jednej ze ścian Muzeum Historycznego Warszawy na potrzeby wystawy o Powstaniu Styczniowym. Jedną z przyczyn zasłonięcia obrazu była

zmiana koncepcji ekspozycji projektowanej przez Stanisława Zamecznika. Obraz pojawia się na toruńskiej wystawie w formie wielkoformatowego wydruku. MALARSTWO Obrazy powstające od końca lat 50. cechował charakterystyczny efekt wibracji kolorystycznej, który artysta uzyskiwał poprzez płynne przejście pomiędzy barwami nanoszonymi w układzie koncentrycznym bądź falistym. Abstrakcyjne obrazy, dające wrażenie ruchu, były prekursorskie nie tylko w polskiej, ale i w światowej sztuce. Od tego czasu twórczość Fangora sytuuje się w międzynarodowym nurcie minimal artu i sztuki optycznej (op-art). Tak o twórczości Fangora z tego okresu pisze Bożena Kowalska: „Koła artysty były nieustannym, wielostronnym eksperymentem. Sprawdzał w nich wciąż w nowy sposób efekty działania jaskrawości czy stonowanych kolorów w ich zestawieniach, nasycenia i stopnia jasności barwy, wielkości kręgów, większej i mniejszej szerokości jej pasm oraz ich zagęszczenie lub ascetycznej oszczędności i dyskrecji wyrazu. Stosował też artysta w swoich obrazach wszelkie, znane z teorii barw, kontrasty, zwłaszcza zaś kontrasty kolorów występujących i wstępujących, a także zjawiska powidoków”. Od połowy lat 70. do połowy lat 80. Fangor powrócił do malarstwa figuratywnego. Namalował wtedy serie obrazów „międzytwarzowych” i „telewizyjnych”. W tym okresie tworzył także kolaże, będące świadectwem jego fascynacji kulturą masową. Włączał w nie fragmenty scen, postacie i przedmioty przeniesione wprost z ilustrowanych magazynów. Z kolei początek XXI wieku to dla Fangora okres nowej, intensywniej twórczości. Rozpoczął pracę nad nowym cyklem obrazów „palimpsestowych”, reinterpreterujących dawne szkice i rysunki. W wywiadzie-filmie Od astronomii do malarstwa, który prezentujemy na wystawie, poznajemy artystę jako miłośnika astronomii, konstruktora lunet i twórcę obserwatorium w Summit pod Nowym Jorkiem. O ile malarzem był od najmłodszych lat (malarstwo było jego „metodą na radzenie sobie ze strachem i demonami”), tak astronomią zainteresował się w 12 roku życia; fascynacja ta trwała do końca jego życia. Fangor rozważał nawet karierę astronoma, jednak problemy z matematyką i brak zainteresowania tą dziedziną nauki od strony naukowo-teoretycznej (interesował się astronomią od strony poetycko-wizualnej) przeważały i ostatecznie został przy malarstwie. W hołdzie dla Mikołaja Kopernika namalował dwa portrety wybitnego astronoma – w 1948 i 1949; dzięki uprzejmości Muzeum Mikołaja Kopernika we Fromborku prezentujemy wcześniejszy wizerunek naukowca. RZEŻBY Wojciech Fangor to także wybitny rzeźbiarz. Pierwsze swoje rzeźby, między innymi Głowę bolesną i Księżyc z 1948, który prezentujemy na wystawie, pokazał na debiutanckiej wystawie w Klubie Młodych Artystów w Warszawie w 1949. W swoim dorobku ma wiele prac rzeźbiarskich, przestrzennych i scenograficznych, powstałych w okresie od 1948 do 2015. W 1955 rozpoczął współpracę z architektami: Stanisławem Zamecznikiem, Oskarem Hansenem, Zbigniewem Ichnatowiczem i Jerzym Sołtanem. To Zamecznik zaszczepił Fangorowi świadomość przestrzeni jako tworzywa artystycznego i w to w duecie z nim stworzył pierwszy polski environment, instalację Studium przestrzeni, pokazaną w Salonie Nowej Kultury w Warszawie w 1958. Natomiast ostatnią rzeźbą Fangora jest Gracja, strukturalnie nawiązująca do rzeźb Giganty realizowanych w 1980 w Ameryce. „To przykład szczególnej dla Fangora tendencji do niwelacji różnic między gatunkami sztuki. Ta rzeźba jest jednocześnie wspaniałym malarstwem i fantastyczną formą przestrzenną” – podkreślił Stefan Szydłowski, kurator wystawy Trzy wymiary w Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku.

Dodatkowe informacje o wydarzeniu:

Bilety:

Impreza biletowana

Cena biletu:

15

Strona internetowa wydarzenia:

<https://csw.torun.pl/csw/wystawa-fangor-38923/> [1]

adres strony:

<http://rejestracja.kujawsko-pomorskie.travel/pl/wydarzenia/oprowadzanie-weekendowe-po-wystawie-fangor-0#comment-0>

Odnosniki

[1] <https://csw.torun.pl/csw/wystawa-fangor-38923/>